

"FOLKEREISNING MOT KRIG

VIL MOTARBEIDE UTFRYSNING AV NAZISTER OG NASJONALISTER"

heter det i et landsmøtevedtak i FMK som er tilsendt redaksjonen for Alternativt Samfunn. Som kjent har FMK arrangert et prosjekt med studiesirkler for "nynazister" i vinter. I kjølvannet av prosjektet, som har vært heftig debattert i en del av norsk presse, vedtok landsmøtet 2.-3. mars -96 følgende:

"... Folkereisning Mot Krigs (FMK's) målsetting er å redusere volden og trakasseringen som kommer fra miljøet til nasjonalistene og nasjonalsosialistene. For å nå målet vil vi fremme en dialogstrategi i dagens antirasistiske arbeide. FMK vil motarbeide utfrysning av nazister og nasjonalister. Vi støtter ikke at høyreekstremister blir utsatt for sosial boikott, yrkesforbud, vold og andre udemokratiske midler. Vår manglende støtte skyldes at en utfrysningsstrategi kan være med på å gjøre nasjonalsosialister og nasjonalister mer ekstreme. Vi mener at en slik strategi er med på å oppheve demokratiets grunnprinsipper, særlig likeverd, åpenhet og toleranse. Utfrysningstrategien skiller ikke mellom sak og person, og den viser fundamentalt misforhold mellom mål og middel. (...) FMK arbeider på et tverrpolitisk grunnlag, men landsmøtet presiserer at rasisme, nazisme og ekstrem nasjonalisme betraktes som politisk uakseptabelt"

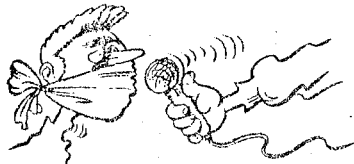
FMK's Politiske Utvalg & Sekretariat har adr.:

FMK

Rosenkrantzgt. 18,

0160 Oslo. Tlf. 22425865. Fax: 22411632. E-post:fmk - ikkevold @ powertech. no

Vi mener at FMK har tatt skritt i riktig retning med sitt initiativ, og håper at organisasjonen i neste omgang også setter i gang kurser for andre ekstreme og ytterliggående grupperinger i samfunnet. Voldskonfliktene i samfunnet har hittil vist at det er mere enn en part involvert. Årsakene til at ekstremisme utvikler seg må tas grundig, objektivt og alvorlig, uten å skjule til Akersgatas skjeloyde justis. Red. i Alt. Samfunn.

xx

- Hvordan reagerer du som gammel motstandsmann når du ser unge nynazister rope tyske slagord, og hører at frontkjemperne ønsker minnesmerke?

- Når det gjelder det første, så tror jeg ikke at det er mer enn en håndfull virkelige nasjonalsosialister her i landet. Og selv om det er trist å se slike, er ikke det noe verre enn å se alle de Stalin-etterkommerne som er rundt omkring. Generelt mener jeg vi må være svært forsiktig med å dømme de unge for hardt, fordi de kjemper for noe de tror på. De har nasjonalfølelse og føler en trang til å gjøre noe, slik vi gjorde i 1940. De famler bare etter den rette veien å følge. - Når det gjelder de gamle frontkjemperne, så har jeg egentlig ingen formening om det. Jeg forstår at de har en sterk samholdsfølelse til hverandre, og jeg mener i hvert fall at rettsoppgjøret etter krigen ikke var særlig godt gjennomført. Det skapte en stor og unødvendig kløft mellom folk, og den kan vi neppe klare å reparere. Vi må huske på at mange av de som dro østover, så på den kommunistiske trusselen mot Norge som større enn den tyske, og Stalin var jo ikke akkurat noe bedre enn Hitler. (Kompani Linge-deltakeren og den meget høyt dekorerte motstandsmannen advokat Erik

Gjems- Onstad i et intervju med Alle Menns Stein Berg.)

xx

NS-BARNA

"ILLGJERNINGSMENNENES BARN"

Av lektor Ole Wilhelm Klüwer, Oslo

Vi gjengir på tysk et brev som lektor Klüwer sendte det store tyske magasinet "Der Spiegel". Det ble ikke antatt som innlegg i bladet.

DIE KINDER DER TÄTER.

Aus Ihrem Magazin (47/95) erfahre ich, dass "die Kinder der Täter" sich allmählich einen Standort in der Gesellschaft erkämpfen, indem sie Bücher über sich selbst schreiben und dadurch die Vergangenheit bewältigen.

Ich bin selbst ein Kind von norwegischen Tätern, von denen die die Partei Vidkun Quislings betraten, und weiss daher, was es gekostet hat, zu den Unnennbaren zu gehören. Vom Schweigen zum Reden zu kommen ist unser einziger weg zurück zur Geschichte, und ich betrachtete es als ein Gesundheitszeichen dass unsere Geschichten nach 50 Jahren zu Tage kommen.

Besonders wichtig ist es hervorzuheben, was in Ihrem Bericht übrig bleibt, wer das erste mutige "Täter-Kind" war: **Dörte von Westernhagen**. Ihr Buch mit demselben Titel war: "Dörte von Westernhagen". Ihr Buch mit demselben titel wie dem Bericht, von 1987, ist ein Meilenstein in der Geschichte der Schweigenden, und deswegen als historisches Dokument ergreifend, obwohl es als Projekt mislungen scheint: Statt über sich selbst zu schreiben, hat sie 11 andere über den Holocaust interviewt. 1987 hat es zu viel gekostet, offen und selbständig zu sein.

Meines Erachtens hat ein norwegisches NS-Kind die erste Selbstbiografie geschrieben, nämlich **Eystein Eggen** mit seinem "Der Junge von Gimle". (Gimle war Quislings Hauptquartier.) Das Buch ist 1993 erschienen und der Verfasser sagt, dass er sozusagen auf den Schultern Westernhagens steht.

Jetzt also versuchen mehrere deutsche "Kinder der Täter" sich in die Gesellschaft mit aufrichtigen Erzählungen von unseren Belastungen hineinzuschreiben. Es sieht aber danach aus, als ob sie es nicht auch ohne die Belastungen der Holocaustkinder obendrauf mitzunehmen schaffen würden.

In unsere Gruppe von norwegischen NS-Kindern haben wir lange verzucht, Kontakte mit Holocaustkindern anzuknüpfen, mit z.B. der Psychologieprofessorin **Mona Weissmann** bei Harvard in Boston. Ich wurde auf Dr. Weissmann aufmerksam, als ich 1992 in Seattle war und eine Fernsehsendung sah, das "face to face" genannt wurde: eine Begegnung zwischen Kindern der Täter und denen vom Holocaust.

Als ich Dr. Weissmann angerufen habe, wurde es mir aber sofort klar, dass sie an dem Schicksal der norwegischen NS-Kinder nicht interessiert ist: sie hat mir nur ein Dokumenthaufen über ihre Sceansen gesandt, und es kam deutlich hervor, dass die Holocaustkinder die Premisse legten. Sie zeigte auch an Eystein Eggens Autobiografie kein Interesse. So lange die Holocaustkinder die NS-Kinder nicht ernst nehmen - wir sind beide Gruppen gleich unschuldig - und auch nicht aufrichtig Westernhagen und Eggen als Primärzeugen anerkennen, wirkt Dr. Weissmanns Program nur als "Fake to Fake".

Eystein
Eggen

